

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMNÍ PRÁCE
TÉMA: BYDLENÍ NOVÝ STRŽÍŽKOV
DIPLOMANT: KRISTÝNA MASTNÁ
VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MICHAL KUZEMENSKÝ
ODBORNÝ ASISTENT: PETRA KUNAROVÁ
OPONENT: JAN ŽALSKÝ

Pojem zahradní město definovaný Ebenezerem Howardem v 19. století je sociologický konstrukt. Je to utopie. Město a vesnice jsou dvě rozdílné struktury a snaha spojit je v harmonický celek, je pošetilá. Myslím, že bydlení v zahradním městě je teze zavádějící a že její popření dovedlo nakonec slečnu Mastnou k návrhu sebevědomému. Ostatně možnost popření některých myšlenek uvedených v zadání byla autory doporučena.

Místo je skvělé. To je v ateliéru Michala Kuzemenského tradicí. A pro tento případ platí dvojnásob: „Je skvělé, když místo rozjíždí hlavu“. Zase je to místo nádherné, zajímavé, s velkým potenciálem. Ještě nedávno bylo obsazené zahrádkami. Inu, blízkost zástavby sídlištního typu se nezapře. Jedná se o místo na vnitřní periférii města a v metropolitním plánu je označeno jako rozvojové.

Struktura zástavby navržená slečnou Mastnou je důvěryhodná. Prostě je to tak akorát: hustota i rozmístění. Bytové domy kopírují obvod pozemku, a to z větší části střídavě ve dvou řadách, což je v souladu s potřebou výhledu /developery tak ceněné komodity/. Ve středu pozemku jsou pak plochy určené nejen pro obyvatele navržených domů. Toto půdorysné schéma je dále rozvinuto v příčném řezu /= nejdůležitější zobrazení pro tento projekt/ a správnost navržené struktury je pak stvrzena v dálkových pohledech.

Dálkové pohledy dokládají, že navržená zástavba je přesnou odpovědí na dané místo. Podlažnost je přiměřená. Gradace struktury směrem od hran pozemku do středu vhodně rozvíjí topografii místa.

Snad jen trochu tahá za oko čelo / špička souboru, která porušuje osovou symetrii pro soubor určující. Symetrie je použita i ve schématu zaneseném v Orientačního plánu hl. m. Prahy vydaném roku 1939. Jinak řečeno: „Já bych ten jeden barák fakt natočil. A to, že tomu tak není, jen dokládá, že struktura nebyla v průběhu navrhování prověřována na modelu.“

Nová uliční síť je přiměřená, vhodně navazuje na tu současnou.

Moc se mi líbí obrázky. Hlavně ty exteriérové. Je v nich přátelská atmosféra, jsou zašpiněné všedními věcmi, jako je prádlo na šňůře, květník, otlučená garážová vrata. Kombinace počítačové vizualizace a její následná postprodukce ve photoshopu je v podstatě v souladu s estetikou domů: solidně hmotově ztvárněné bytové domy s okny, soklem a korunními římsami jsou obalené vrstvou velkých balkónů / teras. Někde více, někde méně. Osobně bych klidně i přidal. A ještě více se tak přiblížil k obrazu domu / ke koláži / ke skice v úvodu práce.

Parter je dobře propracovaný. Skeptický jsem byl vůči soklu vnitřního prstence domů tvořeného garážemi. Smrtelnost takového způsobu skládání domů je však ve výsledku zažehnána řadou / vrstvou individuálních garáží. Protože každá vrata jsou jedinečná. A nemluvě o tom, že taková garáž se klidně za pár let může proměnit v drobnou provozovnu, ve spojení s vedlejší garáží ve větší provozovnu, a tak postupně až v bowlingovou dráhu. To až se více rozšíří ve městech sdílení aut.

Podzemní podlaží jsou vyřešeny standardně. Jen nevím, co jsou ty velké prostory na koncích domů vnějšího prstence. Snad jen tady mě přišlo na mysl slovo plýtvání. Jinak chápu, že sklepní kóje vnitřního prstence domů konstrukčně vhodně navazují na přízemí a tak jistě vhodně optimalizují výkopové práce, ale představa, že bych měl u každého parkovacího stání hned k dispozici svůj skládek, je lákavá.

Vstupy do domů jsou zdařilé, vnitřní společné prostory se schodišti pak nesměle navracejí standard činžáků z 19. století, který se z většiny bytových staveb současnosti nějakou záhadou vytratil.

Místnost se zázemím pro komunitní zahrádku při vstupech do domů je sympatická a věřím, že by byla i funkční.

Byty se mi celkově líbí. Líbí se mi navržená skladba bytů, jejich členění, orientace, prostorné a přitom levné balkóny, které opravdu zvětšují byty a vytváří další „místnosti“, dále pak většinou dostatek skříní, dostatečně dimenzovaná hygienická zázemí s instalačními jádry v adekvátním počtu odpovídajícímu velikosti bytů, vhodně umístěné kuchyňské linky i správně široké a orientované dveře.

Konstrukční řešení je standardní. Cenu domů optimalizuje užití zdiva. Je to možné, protože domy jsou jen třípodlažní /podzemní podlaží je železobetonové/. V konstrukčním detailu fasády jsem neobjevil nic zásadně znepokojujícího. Pumpy rozmístěné mezi domy a napojené na akumulární nádrže s dešťovou vodou jsou skvělé! V porovnání s nimi se jeví použití zelených střech jako zbytečné a drahé. Vždyť kolik je tu mezi domy stále ještě zeleně!

Obečně si na práci cením vědomé práce s pojmy soukromý / společný / veřejný.

Z diplomové práce Kristýny Masné je cítit velká profesionalita. Gratuluji diplomantce k odevzdané práci, doporučuji její projekt k posouzení a navrhuji jej ohodnotit stupněm A.

V Praze dne 31.1. 2022

Jan Žalský